

Michael Aaskov Hemmingsens prædiken juleaften

Taler

Michael Aaskov Hemmingsen
Præst

Dato

24. december 2024

Sted

Esajas Kirke, Københavns stift

Omstændigheder**Prædikentekster**

Profeten Esajas Bog, 9, 1-6a
Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14

Salmer (fra Den danske salmebog)

94 Det kimer nu til julefest
117 En rose så jeg skyde
104 Et barn er født i Betlehem

119 Julen har bragt velsignet bud
120 Glade jul

- 1 Nye begyndelser En digter hæfter sig et sted ved det helt centrale træk ved julen, at den fortæller om en fødsel. En fødsel er altid noget, der gør os små, siger hun. Både fordi vi i sagens natur er små, forsvarsløse og åbne, når vi bliver født. Men også når vi er vidner til, at andre bliver født. Så gør fødslen os helt automatisk til
- 5 en del af noget større: Når vi står med et barn i hænderne eller opdager, at vi er en del af den natur, vi er ved at ødelægge, så har vi brug for at indse, at noget er større end os. Vi skal helt derved, hvor vi føler os bittesmå, før vi kan se, at vi er en del af noget stort. Sådan er det også når vi fejrer jul:
- 10 *Når vi sidder derhjemme i stuerne, går der en linje helt tilbage til dengang Jesus blev født, imens alting foregår lige der, i dét eksakte øjeblik. Det hele smelter sammen, og for mig at se er det julen skåret ind til benet. I de her dage finder vi derfor værdi i at give noget, for eksempel traditioner, videre til hinanden, mens vi dermed skaber forbindelser på tværs af tider, som hun siger (Mirian Due,*
- 15 *Weekendavisen 25. december 2023)*

- Er det dét, juleevangeliet vil os, også i dag? Gøre os små, for derved at gøre livet stort? Forbinde os med hinanden, herunder også med dem, der var her før os og dem, der kommer efter? Med den store natur, vi selv er en del af? Med det i os
- 20 selv, der åbner sig for julens inderste kerne af fred og guddommelig glæde ved mennesker?

Juleevangeliets Gud meddeler sig ikke i verden som regelsæt, politiske
25 overbevisninger eller tør teori. Men som glæden over en vellykket fødsel. Altså
som noget organisk, der helt naturligt forbinder sig med den verden, vi kender.
En fødsel er, helt uden at vi behøver forklare det nærmere, på en gang noget helt
nyt, der findes helt i egen ret og med helt sit eget værd – og samtidig er den til
alle som det mest grund-naturlige, det mest nære og velkendte, der findes i
30 denne verden.

Skal vi tage Det nye Testaments budskab om Guds inkarnation i Jesus Kristus
til os, kan vi – blandt meget andet – gøre det via den undrende tanke, at det
Guddommelige skjuler sig og dog viser sig i det helt igennem menneskelige. Det,
35 vi kender som medfølelse eller med-menneskelighed.

Selv Jesus' død blev den ultimative fødsel, opstandelsen kaldet, nu som hele
verden, der bliver født igen for at det hele skal blive glædeligt og hjerteligt som i
juleevangeliet. Det er som med den tilgivelse, hans liv og død udtrykker og
40 rækker os. Tilgivelsen gør vi os erfaringer med, igen netop som den nye
begyndelse i det velkendte, enten det nu er i parforholdet, venskabet, mellem
nationer, enten de bekriger hinanden direkte eller bare har en sammensat fortid.

45 Tænkeren Hannah Arendt byggede et helt menneskesyn op omkring dette
udgangspunkt, at vi som mennesker selv er født ind i verden og dermed skabt til
at begynde og skabe nye begyndelser. Nataliteten, kalder hun det. Fødtheden.
Med den har vi også fået frihedens gave og opgave: at forholde os selvstændigt til
vores tid og skabe nye begyndelser i vores tid. For som hun siger: *Som mennesker*
50 *er vi født, vel at mærke født til begyndelser, ikke til tilintetgørelse.* Jeg tror vi kan
oversætte det til: Vi er født eller genfødt om I vil, til at tro, håbe og elske, og til at
handle på alle tre ting i forening (den samme treklang Gud siges at agere i som
Faderen, Sønnen og Helligånden).

55 Altså blive i fødselsglæden og handle på det konstruktive i stedet for kun at
handle på frykten for det der kan gå galt og går til.

Det er ganske vist lettere sagt end gjort, sådan som verden udvikler sig for tiden,
men fødtheden er ikke desto mindre en iboende kraft til at gå aktivt imod
60 enhver dårlig udvikling, hvis vi vil, siger tænkeren jeg nævnte.

Født ikke til undergang, men til begyndelse, skabelse, deltagelse, ja mod til en verden med de nye begyndelser, verden har så hårdt brug for. Det er
65 Juleevangeliets inspiration i verden.

At blive født siges ganske vist at være det største chok, der kan overgå nogen. Men uden dette chok havde vi ikke få livet. Måske gælder det også, når verden skal genfødes, tænker jeg. Så kan vi måske også bedre arbejde os igennem den
70 chokfase, verden synes at være i for tiden.

Der er virkelig brug for nyfødte og meget modige begyndelser! Det gælder i forholdet til naturen, så vi igen kan hænge frugtbart sammen med det store, vi selv er en del af.

75 Det gælder i verdensrelationerne mellem Rusland og Ukraine, i Mellemøsten og i Fjernøsten, i USA og Europa, i vores rigsfællesskab.

Det gælder i det nære, når vi skal samle hinanden og os selv op efter en nedtur
80 eller et sorgfuldt tab, noget der kan gøre den glade jul knap så glad. Men tag også der juleevangeliet som noget, der føder os ind i evigheden sammen, forbinder os på tværs af alting, i glæde over det, vi fik sammen.

For ikke at tale om det, vi får sammen nu vi er her! Hvorfor ikke også tage lidt
85 fødselsglæde med i alt det, der er godt og er som det skal være? Glæden over den dagligdag, vi sætter pris på, er en god begyndelse i dagligdagen, om den så også bringer travlhed, eller kedsomhed og bekymringer. Så får bekymringerne og ærgrelserne da ikke lov at fylde det hele.

90 Alle har vi begyndelsens mulighed i os, fødte som vi er, og som Gud selv blev i dag. Juleevangeliet er *den* nye begyndelse, der mobiliserer *de* nye begyndelser. Glædelig jul!

95

Læsninger

Profeten Esajas Bog, 9, 1-6a

Lukasevangeliet 2, 1-14

105

Salmer (fra Den danske salmebog)

94 Det kimer nu til julefest

110 117 En rose så jeg skyde

104 Et barn er født i Betlehem

--

119 Julen har bragt velsignet bud

120 Glade jul

115

Tags

Første tekstrække, Juleaften, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

120

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/michael-aaskov-hemmingsens-praediken-juleaften>

125

130

135